

malat. Temma südda olli tenno nink kittussëga täüdetu se armo nink hallestusse eest, mes temma ütte pikka ello eal olli nännu; temma möt- tel ka neide paljo laste nink laste-latsi päle, fedda Jummal tälle olli kinknu nink ke tedda sõamest armastiwa nink auwustiwa. Temma pallel taiwast Issa, et temma neid tahhas õnnistada nink neid jummalapelgikkun ello-käügin hoita.

Temma kolm poiga omma naište nink lastega, ni kui ka temma kats tüttart omme meeste nink lastega olliwa tulnu, et nemma sel illusäl Janipäiwa õddangul omma kalli essaga koon ollesse nink temmast saasse õnnistodus. Nemma latsiwa se kengo pole, mes, ni kui jo sai üttest lohmußest olli ülle-warjatu, nink näiwa jo kawwest omma ausat essa saäl istwat nink palwust pidawat. Waamelega täüdetu, jäiwa nemma saisma nink pauniwa omma käe kokko; neide wäikesse latse teiwa ka, mes nemma omme wannambid näijewa teggewat; nemma es ligu paigast nikarwa, kui neide essa palwust pididi. Kui wannamees omma taiwa pole üllendetu palget alla käänd nink omma palwust lõppet, latsiwa nemma kengo otsa. Wannemba nink noremba terwitawa jo kawwest essa, wäikesse latse astsiwa temma umbre kokko nink sillisiwa tedda; temma poja nink tütre, temma wäü-mehhe nink minniija lähhu- nesiwa temmale ka kil auwopakja armoga,

wõttiwa temma käe, rappotiwa sedda sõbralik- kult nink anniwa selle suud.

Se päle üttel Abram neise: minna tenna teid, armsa latse, saamest lige teije armo nink ka se eest, et teije minno omma tullemisjega ollete rõmustanu nink kostotanu; minna tenna teid se eest sedda ennamb, konna minna tija, et teije, ommast pallawast päiwa-stõbst wässinu, armo perrast minno wasta ni kawwest sija ol- lete tulnu; ent teije ei sa omma wanna essa mitte ennamb kawwa henne sean näggema; sest se tund om liggidal, kos minna Issandast kod- do sa kutsutus nink teije emma Maria nink teije ette ärralännu welli nink sõõaride mannu läh- ha. Ent ni kawwa, kui Jummal tahtminne om, et minna weel sin maan olle, om se mul armas nink kallis, henda teije armust rõmus- tada nink nätta, et teije kässi häste käüp. Müüd ei wõi minna kül mitte ennamb teije eest hoolt kanda nink teggew olla; ent minna wõi teije eest Jummalat pallelda, nink sedda te minna, — et Jummal teid tahhas wallitseda, teid omma te pääl sata nink teid õnnistada; sest temma om jo armosinne nink hallestaja. Minnul om se kindma usk, et temma minno palwust om kuulnu; sest minna näe rõmoga, et teije hool nink käe-tõ om õnnistedu, et teije hään ello-põlwen ellate; ent weel suremb rõõm om mul se ülle, et teije Jummalat pelgate nink õigust tete. — Jakob, sinna minno lige